

Dosarul nr. 2ra-739/23
2-21028980-01-2ra-26052023

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (S. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc)

ÎNCHEIERE

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Mogo Loans” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Svetlanei Fuior cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Comrat, prin care s-a respins apelul declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2022 a judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2021, OCN „Mogo-Loans” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Fuior privind încasarea datoriei în suma totală de 99 521,98 de lei și a taxei de stat în sumă de 2 986 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform prevederilor contractului de credit nr. AG1803740 din 06.08.2019 OCN „Mogo-Loans” SRL a acordat Svetlanei Fuior credit în sumă de 145 310 de lei cu termen de rambursare de până la data de 25 iulie 2024. Conform graficului de plăți a sumei contractate, pârâta s-a obligat să efectueze reclamantului achitarea a 60 de plăți a câte 5 765,47 de lei, lunar.

În scopul asigurării rambursării creditului acordat, a dobânzii și a altor plăți, pârâtul a constituit gajul asupra bunului imobil, conform contractului de gaj nr. AG1803140-G din 06.08.2019, gajând automobilul de model Toyota „Avensis” 2006 anul producerii, VIN-cod: SB1BR56L70E164737, număr de înmatriculare MTV 734.

A nota reclamantul că pârâtul nu a respectat obligațiunile contractualele privind achitare în termen a ratelor, astfel a încălcat prevederile capitolului 5 al contractului de credit sus-menționat și anume nu a respectat termenele intermediare de rambursare a plăților de credit și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiunilor, fapt ce a permis reclamantului să inițieze procedura de executare silită a obligațiilor.

A menționat reclamantul că suma datoriei totale a pârâtului constituia 174 411,98 de lei, dintre care: 139 601,06 de lei - datoria de bază; 12 429,29 de lei - dobânda restantă; 7 239,08 de lei – rata din taxa de administrare; 6 644,09 de lei - comision de rezilierea a contractului; 7 698,46 de lei - penalitate pentru neachitarea în termen a plăților lunare; 800 de lei - penalitate unică de întârziere.

A invocat reclamantul că, în legătură cu neexecutarea acțiunilor de plată, în baza procesului-verbal privind constatarea faptului din 21 aprilie 2020, automobilul de model Toyota „Avensis”, a fost predat în posesia creditorului gajist, în vederea comercializării acestuia. Astfel, fiind comandată expertiza auto-merceologică pentru stabilirea prețului real, de piață al bunului.

A susținut reclamantul că, potrivit raportului de evaluare a bunului, întocmit de SRL „Expert VM”, valoarea de piață a automobilului de model Toyota „Avensis”, a fost estimată la suma de 4 600 de euro și valoarea de lichidare 2 700 de euro. După transmiterea autoturismului au fost efectuate cheltuieli suplimentare în sumă de 460 de lei și în sumă de 1 200 de lei, astfel, suma totală a datoriei a constituit 176 971,98 de lei.

Conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 361 din 12.05.20 a autoturismul a fost vândut la suma de 77 450 de lei, sumă care a fost expediată pentru stingerea datoriilor pârâtului față de reclamant.

Astfel, după vânzarea automobilului datoria pârâtului față de reclamant constituia 99 521,98 de lei. La data de 22.06.20, prin notificare, reclamantul a solicitat de la pârât achitarea datoriilor restante, formate pe contractul de credit.

Prin hotărârea din 28 iunie 2022, Comrat, oficiul Ceadâr-Lunga, cererea de chemare în judecată, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Fuior Svetlana datoria pe contractul de împrumut nr AG1803740 din 06.08.2019, cu dobânda corespunzătoare pentru întârziere, în sumă de 56 653,81 de lei și taxa de stat în sumă de 1 699,61 de lei.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 04 iulie 2022, Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul depus de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat și a fost menținută hotărârea din 28 iunie 2022, Comrat, oficiul Ceadâr-Lunga.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, în cârdul examinării cauzei, sa stabilit că OCN „Mogo-Loans” SRL și-a executat integral obligațiunile sale față de pârât, iar pârâtul nu a respectat obligațiunile contractuale, încălcând prevederile capitolului 5 a contractului de credit. Conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 361 din 12.05.20 automobilul a fost vândut la suma de 77 450 de lei, sumă care a fost expediată pentru stingerea datoriei pârâtului față de reclamant. Conform p. 10.1 al contractului de împrumut, în cazul neexecutării de către împrumutător a obligațiunilor sale, acesta trebuie să achite penalitate în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere.

Rezultând din cele expuse Curtea de Apel Comrat a menționat că, instanța de judecată just a ajuns la concluzia privind încasarea de la Fuior Svetlana în favoarea OCN „Mogo-Loans” SRL a datoriei în baza contractului de împrumut nr. AG1803740

din 06 august 2019 și dobânda de întârziere, în suma totală 56 653,81 de lei ((139 601,06 + 12 429,29 + 7 689,46 + 2 560) – (28 185+77 450)). Or, la încheierea contractului, părțile semnatare au fost de acord cu toate clauzele contractului de credit.

Astfel, Fuior Svetlana în mod benevol a încheiat contractul de credit cu OCN „Mogo-Loans” SRL, asumând-și obligațiunile de executare a clauzelor contractuale. De asemenea, apelanta nu a prezentat probele cu privire la faptul, că automobilul de model Toyota, model „Avensis”, putea să fie realizat la un preț mai mare de 77 450 de lei.

A mai relatat instanța de apel că, nu poate fi acceptat argumentul apelantului cu privire la faptul, că la încheierea contractului între reclamant și pârât au fost încălcate prevederile art. 1071, 1072-1079 Cod civil, deoarece din materialele cauzei a fost stabilit, că pârâta benevol a semnat toate contractele fără careva obiecții.

Fuior Svetlana, în cererea de apel, a solicită încasarea de le OCN „Mogo-Loans” SRL în favoarea sa a sumei de 7 000 de lei în calitate de cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice și a taxei de stat achitată la depunerea apelului, însă solicitarea respectivă nu poate fi admisă, întrucât în conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, dar în cazul respectiv pârâtul este partea care a pierdut procesul.

A concluzionat instanța de apel că nu sunt temeiuri pentru admiterea cererii de apel și a casa hotărârea instanței de fond, deoarece aceasta a fost emisă fără încălcarea normelor de drept material și procesual, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, argumentele părților și probelor prezentate de către părți, care au fost apreciate de către instanța de judecată în mod corespunzător.

La data de 20 martie 2023 Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat că sunt contradictorii și neîntemeiate concluziile instanțelor inferioare, deoarece, la încheierea contractelor de împrumut și gaj automobilului de model Toyota „Avensis”, a fost evaluat de către reclamantă la suma de 152 575 de lei, adică la acea vreme, suma împrumutului de 145 310 lei era acoperită total. Peste 6 luni și 19 zile, această mașină a fost transmisă reclamantului, fapt dovedit prin actul de primire predare, semnat de ambele părți la data de 25 februarie 2020, acest act nu indică că automobilul are careva defect sau deteriorare. Autoturismul a fost la dispoziția reclamantului și apoi a fost vândut, conform contractului de vânzare, nr. 361 din data de 12.05.20, pentru 77 450 de lei.

Susține că, nu este clar, cum se poate justifica, că autoturismul, care a costat 152 575 lei după expirarea a 10 luni, brusc i-a scăzut prețul cu 50 % la suta, fără a avea vreo deteriorare. Aceste împrejurări, indică că reclamantul, folosindu-se de drepturile sale, a acționat cu rea credință și numai în interesul său, făcând tot posibilul ca pârâta să le plătească mai mulți bani.

Relatează că nu a fost prezentat contractul de vânzare - cumpărare semnat de Fuior Svetlana prin care ultima a devenit proprietară a acestui automobil. Neîntocmirea unui contract de vânzare - cumpărare, confirmă încă o dată că după semnarea contractului de împrumut, banii specificați în contract, nu au fost primiți de către Fuior Svetlana pentru ca aceasta să dispună de ei conform propriei dorințe. Pârâta nu trebuie să răspundă pentru acțiunile reclamantului pentru vânzarea

autoturismului la un preț mai mic cu 50 % la sută față de valoarea stabilită anterior de către reclamant.

A notat că, nu sunt întemeiate concluziile instanțelor inferioare, privind recuperarea sumei de 2 100 de lei pentru munca unui executor judecătoresc la întocmirea procesului-verbal de constatare a faptului, că automobilul de model Toyota „Avensis, nu se pornește de la cheie, pe când în dosarul cauzei este procesul-verbal de primire predare, întocmit de reprezentanții reclamantului precum, că automobilul nu are nici un defect.

Susține că, Curtea de Apel Comrat, nu s-a expus asupra motivelor indicate în apel sub aspectul invocat. Instanțele inferioare au modificat temeiurile acțiunii depuse, pe când acest drept aparține doar reclamantului, or, instanțele au depășit limita temeiurilor indicate în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 februarie 2023.

La 13 februarie 2023, copia deciziei din 01 februarie 2023 a Curții de Apel Comrat a fost expediată în adresa participanților la proces și a fost recepționată de către recurentă la data de 17.02.2023 fapt confirmat prin copia avizului de recepție anexată la materialele cauzei (f.d. 214, vol.1).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, la 20 martie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 30 mai 2023, a expediat în adresa intimatului copia recursului declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 11, vol.2).

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul

din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Fuior Svetlana, reprezentată de avocatul Dumitru Ignat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc